

rialier, som Bryggerierne benyttede, netop i det sidste Aar ere blevne overordentlig meget billigere. Det gælder baade Humle og Malt, men vi have slet ikke set, at Prisen paa Øl derfor er gaaet ned, den har holdt sig usorandret. Bryggerierne maa derved have inkasjeret en meget betydelig Fortjeneste. Jeg tror, at naar man tager disse Forhold med i Betragtning, vil man med Tryghed kunne sige, at Bryggerierne vel kunne bære en saadan Byrde som den, der her vil være Tale om, uden at de behøve at overvælde den paa Forbruget. Som Følge deraf vil dette heller ikke aftage, og det hele vil komme nok saalempeligt og for Statskassen nok saaledes fordelagtigt, som hvis man fulgte Forslaget. Jeg skulde altsaa henstille den Tanke, idet jeg dog gentager, at den fra vor Side er at betragte som en Indrømmelse til andre Standpunkter, og at hvis dette ikke er et Standpunkt, som kan finde Flertal for sig her i Tinget, er vort principale Standpunkt vedblivende dette, at Loven, som den blev vedtaget i 1891, er god og forsvarlig, og at der fra vor Side set ikke kan være noget til Hinder for at lade den træde i Kraft.

Johannsen: Jeg for mit Bedkommende kan godt gaa med til at „det Tidsrum, i hvilken den i Lov om en Ølstat m. m. af 1ste April 1891 § 2 fastsatte Stat i Henhold til Lovens § 26 optrædes med 7 Kr., forlænges indtil 1ste April 1896.“ Men uagtet jeg kan gaa med dertil, kan jeg dog ikke stemme for dette Forslag, som jo kun er en Gentagelse af, hvad der allerede staar i det Forslag, som den højtærede Finansminister fremsatte her i Tinget den 2den Marts, og som har været til første Behandling og er henvist til et Udvalg. Jeg vil nemlig have de to Paragraffer, som indeholdes i det nævnte Lovforslag af 2den Marts om Sukker og Øl, forhandlet paa en Gang. Jeg finder ingen Anledning til at stemme for dette Forslag, fordi man ved det vil slaa dei første Forslag, nemlig det, der staar i § 1, ihjel. Jeg mener, at naar det er henvist til Udvalg, bør dette ogsaa behandle det, og er det saa nødvendigt, at vi saa § 2 gennemført, kan Udvalget jo meget hurtigt komme med Betænkning, at det hele kan blive behandlet her i Tinget. Jeg agter derfor at stemme mod det nu fremsatte Forslag.

J. C. Christensen: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Allerede ved første Behandling af det af Regeringen forelagte Lovforslag om Forhøjelse af Afgiften paa Sukker og om Udsættelse af den for-

højede Ølstats Strafftræden udtalte jeg, at § 2 i dette Lovforslag kunde jeg være med til at optage Forhandling om, og det blev derved klart, at vi fra vor Side nok kunde være med til en midlertidig Udsættelse af Ølstatens Forhøjelse. Vi have fra vor Side i det hele den Betragtning, at hver Gang man kan komme til at nedsætte de indirekte Afgifter, uden at man skal give noget Bederlag i Stedet, staa vi over for et Forhandlingstilbud, som vi ere villige til at forhandle om. Da Flertallet her i Salen forhøjede paa Finansloven Statskassens Indtægt ved Lotteriet, vilde vi meget gerne have en Nedsættelse i de indirekte Afgifter som Bederlag derfor. Vi forlangte den Gang en Nedgang i de indirekte Afgifter til Fordel for Landbruget, men det satte Flertallet sig stærkt imod. Det blev forfattet her i Salen eller rettere i Udvalget, Flertallet vilde ikke gaa den Vej. Her er Spørgsmaalet jo rent og klart om midlertidig at udsætte Forhøjelsen af Ølstaten. Jeg ser ikke bedre, end at der er mange Grunde, der tale for at gaa ind paa det Lovforslag, som her foreligger. Dels taler jo først og fremmest den almindelige Grund herfor, at vi staa over for en samlet Overvejelse af samtlige vore indirekte Afgifter her i Landet, en Overvejelse, som jo, forudsat at Tolddommissionen følger den Plan, der er lagt, ikke vil lade vente længe paa sig. Og dernæst er der jo ogsaa det rent finansielle Spørgsmaal at tage under Overvejelse, om det ikke i det hele vil være klogere, at paalægge en mindre aarlig Afgift, forudsat at vi i det hele taget skulle til en højere Ølafgift. Jeg synes derfor, der er god Grund til at gaa ind paa det forelagte Lovforslag og udsætte Ølstatens Strafftræden det halve Aar. Derved faar baade Rigsdagen og Kommissionen Tid til at overveje Spørgsmaalet i det hele taget om den endelige Afgørelse af Ølstatens Størrelse. Saaledes som det er kalkuleret i Aar, ser jeg ikke bedre, end at den højtærede Finansminister har anslaaet det saaledes, at naar vi tage 5 Td. Øl og paalægge dem ny Skat af 3 Kr. pr. Tønne Øl til, vil den ene Tønne Øl gaa ud af Forbruget, og de fire Tønder, som blive tilbage, give altsaa 40 Kr. i Skat — 4×10 er jo 40. De 5 Tønder ville med den Skat, vi have i Forvejen, give 35 Kr. Det vil altsaa sige, at for at faa 1 Kr. ind i Skat pr. Tønne, paalægges der 3 Kr. pr. Tønne. Det er en meget betænkkelig Sag at paalægge saa høj en Afgift for at faa 1 Kr. ind. Men alle disse Spørgsmaal kunne jo tages under Overvejelse, naar vi faa den Udsættelse, der her er foreslaaet.